

vanov k steni pritiskati“ ter hoče vsem narodom biti pravičen.

Vrhu tega in kljubu neizmernim oviram so naši poslanci veliko delali in sklenili mnogo najkoristnejših postav, vse v smislu za pravi blagor, za okrepčanje miljene Avstrije, na korist vsem narodom. Sam svitli cesar je v prestolnem govoru to slovesno in javno pred celim svetom priznal in pohvalil poslance, rekoč: „Kakor rad hvaležno priznavam, kar se je storilo, tako se tudi Vilahko z zavestjo, da ste zvesto izpolnjevali Svoje dolžnosti, ozirate nazaj na Svoja dela in trud, ter na njih vspehe za blaginjo Mojih narodov, katerim vsem z enako ljubeznijo naklanjam Svojo očetovsko skrb.“

Dostavil je pa presvitli vladar še za celo Avstrijo neizmerno važne besede: „Moja vlada bode vstrajno za državni blagor nadaljevala pot, katero je nastopila, da začeto delo zvrši in doseže to, kar se strinja z Mojimi (cesarjevimi) nazori, željami in nadami.“

Torej ne nazaj, ne v stran, ampak naprej po omenjenem potu bode hodila naša vlada. In to omogočila, to dosegla je modrost, opaznost in potrpežljivost naših sedanjih poslancev in njihovih tovarišev, slovanskih in nemških. Kaj sledi iz tega? Gotovo le to, da izvolimo zopet sedanje ali vsaj njim popolnem podobne poslance! Le takošni so voljni ohraniti, kar se je v šestih letih bilo sklenilo dobrega in dostaviti, česar je še treba. In to je sedaj vseh avstrijskih domoljubov poglavitna skrb, največja dolžnost.

Ohraniti se mora prvič vse, kar je zadnji državni zbor sklenil res dobrega, na primer: razširjena volilna pravica za petakarje, olajšave vojaške in šolske, povišane duhovniške plače in penzije, postava zoper ode-ruhe, postava obrtnikom v korist, postava zoper živinsko kugo, vsled katere je naša živina dobila lepo ceno itd. To se mora ohraniti.

Dostaviti se pa mora drugič vse, česar je posamičnim stanovom za njihov obstanek in napredek potrebno, zlasti kmetskemu, dalje posamičnim narodom, osobito slovenskemu, to pa v narodnem, v političnem in gospodarskem oziru. Vse to mora dostaviti novi državni zbor.

Volilno gibanje.

O volilnih borbah na Kranjskem spregovorimo, ako treba, še na drugem mestu, tukaj omenjamo samo, da kandidatura za ljubljansko mesto še ni dognana in da se je volilni razpor in boj do sedaj pokazal samo na dolenjski strani, brž ko ne za to, ker se dosedanji poslanci kranjski vsaj niso gmotno brigali za noben kraj bolj, kakor za Dolenjsko. Podpore za poškodovane po toči, za preloženje državne ceste, najboljše nade za dolenjsko železnico, zagotovilo izdatne podpore za vinorejsko šolo, zemljiški davek prav izdatno znižan, pa vso to onim gospodom, ki so slepi za vse, kar je izvan njihove osebe, ni nič, in jih, se ve da, ne zadržuje, obetati sedaj hribe in doline. Vsaj obljube niso drage, sicer pa tudi na Dolenjskem prav mirni čakamo na izid volitev.

Poskušnja protikandidata za notranjske občine se je, kakor se nam poroča, tako slabo obnesla, da sedaj vlada mir in se ne oporeka več zoper dosedanjega poslanca.

Na Štajarskem izdal je odbor „Slov. društva“ v Mariboru volilen oklic, čegar pomenljivejši del priobčimo na drugem mestu. Za volitev priporočajo se pa

poslanci baron Gödel, Božidar Raić in M. Vošnjak. Zoper zadnje imenovanega ponuja se neki okrajni sodnik, toda, kakor čujemo — brez nade.

Na Goriskem priporoča odbor „Sloge“ tudi stare kandidate dr. vit. Tonklija, prošta dr. Valusija in grofa Coroninija, za veliko posestvo pa nameravajo Slovenci in drugi konservativci priporočati zmernejšega zastopnika, kakor je bil dosedanji lahon in zagrizen nasprotnik Slovencev dr. Bayer.

Na Koroškem se Slovenci pripravljajo za boj, in ako se tamošnji konservativci zdramijo in združijo s Slovenci, ne bilo bi nemogoče, da se izvoli en slovenski in en konservativni zastopnik, kandidate nameravajo postaviti v 4 volilnih okrajih. — Vsaj tolike zmage bi se smelo pričakovati, ako tudi vlada ne spi in uradnikom ne dopušča, delati za protivladine kandidate.

V Trstu in tržaški okolici deluje se pridno za dosedanjega poslanca Nabergoja, in ako se irredentovci, kakor je govorica, res ne vdeležé volitve, bo zmaga sijajna, sicer pa bo hud boj. — Razun Nabergoja Trst gotovo ne pošlje nobenega zanesljivega pristasa vladinega ali desnice.

V Tirolah vršijo se volilne priprave brez posebnega vriša, toda odločno in strogo. Volilni oklic tamošnjih konservativcev obrnjen je posebno zoper švigašvagovce po kopitu Zallingerjevim, ter zahteva od vsacega kandidata, da se zaveže skupaj z vsemi tirolskimi konservativci v ravno tisti klub, v njem ostati ves čas zasjedanja, podvreči se klubovim sklepom v splošnih vprašanjih, v takih pa, ki zadevajo samo tirolsko deželo, večini tirolskih poslancev. — Da pri takem volilnem programu o Zallingerjevi volitvi govora ne bo, je jasno, bil je pa tudi skrajni čas, da volilci sapo zapró človeku, ki je bil prava spaka konservativnega poslanca. — Česki listi zeló hvalijo program Tirolcev in pravijo, da bi bilo kaj tacega potrebno tudi za Čehe.

V družih deželah so priprave za volitve tudi živahne, posebno na Niževavstrijskem in Českem, pravi boj nasprotnih si duhov; čez mesec dni pa bodo to le še spomini.

Zabavne stvari.

Zamet v stepah.

Poljski spisal Mihal Grabowski, preložil L. G. Podgoričan.

(Dalje.)

Nihče ne veruje, kakov vpjiv je na-me imelo to razodetje — tako nenadno, tako priprosto, o taki uri, razodetje, ki je izviralo iz néžnega uha v uho, iz deviškega srca v srce. Te device nenavadna krasota me je takoj iz početka zameknila v nje obličje, — nenavadno je bilo vse, kar sem videl na njé osobi, v gibljajih, kar sem čutil v nje besedah, a kar sem čul o njej, silno je omamilo mojo obraznost vse. Nje oko je često sijalo v mé, a ta sijaj je imel resničnega čara vpliv ná-me; ko pa sem bil o tej priliki v tej resnični osebnosti spoznal svojo otetnico, ko je bila do mene prišla, kakor kak oteten angelj in deviški nedolžna, sredi noči, meni v naročje, ko je bila mimovoljno povedala mi povode svojega, njej samej neumljivega čutja, ko je bilo pripeljalo jo k meni..... neizrečeno sem bil ganjen. Sam ne znam, kakove misli so mi vstajale v glavi, — ne znam, kake zmóčene besede in obljube sem imel na jezici; ali pred tem ganotijem se mi je posrečilo, da sem povedal vse, — vse, kar je sočasno čutilo moje srce, izrazil sem o svojem gorečem čutji. Ta vpliv